

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 20. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. junija 2016 v zadevi T-276/13, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet Evropske unije

(Zadeva C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Growth Energy, Renewable Fuels Association, Evropska komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016, ki je bila Svetu uradno sporočena 10. junija 2016 v zadevi T-276/13 Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet Evropske unije;
- zavrne tožbo Growth Energy in Renewable Fuels Association zaradi razglasitve ničnosti sporne uredbe ⁽¹⁾;
- Growth Energy in Renewable Fuels Association naloži plačilo stroškov Sveta na prvi stopnji in v okviru pritožbe.

podredno,

- zadevo vrne v ponovno razsojanje Splošnemu sodišču;
- v primeru vrnitve zadeve Splošnemu sodišču pridrži odločitev o stroških na prvi stopnji in v okviru pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S to pritožbo Svet spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi iz spodaj navedenih razlogov.

Ugotovitve Splošnega sodišča glede dopustnosti tožbe in zlasti njegove ugotovitve glede neposrednega in posamičnega nanašanja na tožečo stranko so pravno napačne.

- a. Prvič, Splošno sodišče meni, da za obstoj neposrednega nanašanja zadostuje, da so štirje vzorčeni proizvajalci iz Združenih držav proizvajalci bioetanola. Vendar pa ta ugotovitev glede neposrednega učinka ni združljiva z ustaljeno sodno prakso, ki zavrača neposredni učinek na podlagi zgolj ekonomskih posledic.
- b. Drugič, ni jasno, kako bi pred uvedbo dajatev zgolj dejstvo, da so proizvajalci iz ZDA svoj bioethanol prodajali domačim trgovcem/pripravljavcem mešanic, ki je bil nato prodan na domačem trgu oziroma so ga ti domači trgovci/pripravljavci mešanic v velikih količinah izvozili v Unijo, lahko znatno poseglo v njihov položaj na trgu. Da bi izkazali znaten poseg v njihov položaj na trgu bi morali tožeči stranki dokazati vsaj vpliv protidampinških dajatev na ravni uvoza v Unijo po njihovi uvedbi. Vendar pa tožeči stranki glede tega nista navedli nobenih podatkov, v izpodbijani sodbi pa v zvezi s tem tudi ni nobene ugotovitve. Gre za napačno uporabo prava v zvezi z merilom posamičnega nanašanja in neobstoja obrazložitve.

V okviru meritorne obravnave je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z razlago osnovne uredbe ⁽²⁾ ter dvakrat storilo napako glede prava STO.

- a. Prvič, Splošno sodišče je napačno razlagalo osnovno uredbo, ko je štelo, da se s členom 9(5) osnovne uredbe prenašata člen 9.2 in člen 6.10 protidampinškega sporazuma. Kot je namreč razvidno iz besedila člena 9(5) osnovne uredbe se ta določba ne nanaša na vprašanje vzorčenja. Poleg tega je člen 6.10 protidampinškega sporazuma uveljavljen s členom 17 in členom 9(6) osnovne uredbe, in ne s členom 9(5) osnovne uredbe.
- b. Drugič, Splošno sodišče je napačno razlagalo pojem „dobavitelj“ iz člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinškega sporazuma. Iz logike in splošne strukture člena 9(5) izhaja, da je lahko dobavitelj le „vir, za katerega se ugotovi, da je pod ceno in povzroča škodo.“ Ker pa proizvajalci iz ZDA niso imeli izvozne cene, jih ni bilo mogoče obtožiti dampa. Zato je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko jih je opredelilo za „dobavitelje“ v smislu člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinškega sporazuma.
- c. Tretjič, Splošno sodišče je napačno razlagalo pojem „ni izvedljivo“ iz člena 9(5) osnovne uredbe in člena 9.2 protidampinškega sporazuma, tako da se je oprlo na napačno razlago člena 9(5) osnovne uredbe v zvezi s členom 6.10 protidampinškega sporazuma ter na poročilo pritožbenega organa v zadevi ES – pritrilni elementi ⁽³⁾. Slednje poročilo se nanaša le na člen 9.2 protidampinškega sporazuma, zato se obravnava pojma „ni izvedljivo“ nanaša le na položaj in obravnavo, ki jo člen 9(5) osnovne uredbe predpisuje za izvoznike v državi brez tržnega gospodarstva. Pritožbeni organ torej ni podal razlage pojma „ni izvedljivo“, ki bi jo bilo mogoče uporabiti v tem postopku, ki se ne nanaša na izvoznik iz netržnih gospodarstev.

Nazadnje, Splošno sodišče je zmotno ugotovilo dejstvo, da je bil izračun individualnih dajatev „izvedljiv.“ Položaj, v katerem proizvajalci bioetanola nimajo izvozne cene, temveč le ceno za domači trg, očitno praktično preprečuje in onemogoča določitev individualne stopnje dampa ter Komisiji dovoljuje, da določi samo eno stopnjo dampa na ravni države.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 157/2013 z dne 18. februarja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike (UL L 49, str. 10).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

⁽³⁾ Evropske skupnosti – Dokončni protidampinški ukrepi za nekatere pritrilne elemente iz železa ali jekla iz Kitajske – AB-2011-2 – poročilo pritožbenega organa, WT/DS397/AB/R („ES – Pritrilni elementi, WT/DS397/AB/R“)

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 20. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat)) z dne 9. junija 2016 v zadevi T-277/13, Marquis Energy LLC/Svet Evropske unije

(Zadeva C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Marquis Energy LLC, Evropska komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016, ki je bila Svetu uradno sporočena 10. junija 2016 v zadevi T-277/13 Marquis Energy/Svet Evropske unije;